

ikke, at det er meget rimeligt, at hvis man betaler skat i en kommune og derfor betaler til et vist serviceniveau, er det svarende til det niveau, som man betaler skatten til, at man også får f.eks. gode daginstitutioner, sådan at kommunerne ikke på den måde begynder at spekulere i at have lave skatteprocenter og dårlige dagtilbud, så man bare kan vælge tilbuddet i nabokommunen, som så i øvrigt er meget bedre, for andres skattepenge?

Kl. 15.15

Det virker ikke helt rimeligt, må jeg sige til fru Sandy Brinck. Er det virkelig sådan, man gerne vil have det?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Først til fru Eva Kjer Hansen: Der er flere høringssvar, som peger på, at det her har nogle momenter indbygget i sig om, at kommunerne kan eksportere sociale problemer, men det, der egentlig bekymrer mig mere, er de advarsler, der lyder om at hindre et incitament til at opfylde forpligtelsen til at have den nødvendige kapacitet.

Der er det bare, vi siger, at på børneområdet er vi så tæt på, at det ville have været muligt at give en pasningsgaranti, og det ærgrer os bare lidt, at den ikke er med.

Til fru Charlotte Dyremose: Jeg er helt enig i den del af lovforslaget, som siger, at det tilskud, man får, er på baggrund af den kommune, man bor i og dermed den skat, man betaler.

Det, jeg blot sagde i min ordførertale, var, at serviceniveauet for Louise og Lotte i den samme børneinstitution jo er det samme, går jeg ud fra, og derfor skal Louises og Lottes forældre også betale det samme. Taksten skal være den samme for de to, uanset om deres forældre bor i kommunen eller i en anden kommune.

Derfor tror jeg sådan set ikke, vi er så langt fra hinanden, for det, jeg går efter, er, at taksten for de børn, der er i den samme institution, skal være den samme. Så kan tilskuddet, om jeg så må sige, og det bliver det jo nu, jo være forskelligt, alt efter om man bor i den pågældende kommune eller i en anden kommune.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Eva Kjer Hansen for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Sidste chance for at få et svar på mit spørgsmål.

Jeg er nødt til at gøre den socialdemokratiske ordfører opmærksom på, at diskussionen om kapacitet jo ikke har med pasningsgarantien at gøre. Der kan jo i og for sig godt være pasningsgaranti i alle kommuner. Hvis der så er nogle, der vælger et tilbud i en anden kommune, og der dermed bliver en større efterspørgsel i en bestemt kommune, så går spørgsmålet på: Er det så rimeligt at stille krav om, at man f.eks. skal anlægge en helt ny institution, eller skal vi have nogle formuleringer, der siger, at der kan være kapacitetsproblemer i bestemte situationer?

Det var vi enige om at gøre på ældreområdet i frit valg-forslaget. Derfor vil jeg gerne høre, om Socialdemokratiet – og det er en gentagelse af mit spørgsmål fra tidligere – mener, at det skal være anderledes, når vi taler frit valg her på daginstitutionsområdet, eller de er enige i, at man er nødt til lige at lave nogle formuleringer om de eventuelle kapacitetsproblemer, der kan opstå, som jeg ikke tror vil opstå, men der kunne jo være situationer.

Det er udelukkende det, jeg spørger om, og det, jeg gerne vil have et svar på.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Problemet med fru Sandy Brincks model er jo netop, at det ikke bliver det samme. Lise og Lotte går i en institution i samme kommune, men det er kun Lises forældre, der bor i kommunen, så det er Lises forældre, der er med til at betale en skyhøj skat i den kommune, for at man har nogle rigtig gode daginstitutioner, mens den anden piges forældre ikke er med til at bidrage til den skat, men alligevel kommer til at betale den lille egenbetaling og en lavere skat. Ergo bliver det altså ikke lige for Lises og Lottes forældre.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Så skal jeg prøve at svare fru Eva Kjer Hansen også for tredje gang.

Det er klart, at der kan være nogle fordele, hvis der er en daginstitution lige på den anden side af kommunegrænsen, som har ledig kapacitet, som man kan benytte til at kunne opfylde en pasningsgaranti f.eks. Det kunne være hensigtsmæssigt.

Men den her diskussion viser jo også bare, hvor væsentligt det er, at den baggrund for at kunne afvise, som ministeren senere skal lave regler om, er det meget vigtigt, at vi har politisk snor i, at vi helt klart finder ud af nogle objekti-